

זיף זיף

היום כמעט שאין מזה ומה שיש אסור בכריה (כריה כמו כורה פחם). לפני היות הסכר (סכר אסואן) במצרים ולפני כל הסכרים בחופי הרחצה שלנו היה הים פולט, זיף-זיף. מין תערובת של צדפים ואבנים קטנטנות עגולות בגדלים שונים. הזיף-זיף היה אז חומר הבנים העיקרי אשר כאשר עורבב במלט ומים היה נהיה לבטון. רצית לבנות בית היית מזמין אצל חומה או חופשי כמות של זיף-זיף ואם היה הים נדיב באותו הזמן היית מקבל אותו בערימה בפתח ביתך ומשלם במזומן. איך? חומה וחופשי נהגי גמלים היו. לכל אחד מהם שיירת (אורחת) גמלים ועל דבשתו של כל גמל ממותקנים שני ארגזים אחד לכל צד. בכל ארגז פתח למעלה שבו מעמיסים את החומר ופתח למטה קשור בחבל. כאשר מושכים בחבל נופל החומר למטה. אחרי הסערה חומה (או חופשי) יורדים עם גמליהם לים מחפשים מקום שהו הזיף-זיף נערם ואז ... גמל אחר גמל וממלאים באת את הארגזים אשר על גבם. מלאו כל הארגזים, היו חומה (או חופשי) מקימים את הגמל האחרון ויוצאים בדרך לכפר. והדרך לכפר חציה חולות וחציה מצוק כורכר. אוטו לא יכול לה וגם לא סוס ועגלה. פעם רצה הצבא הבריטי להתאמן שם וכדי שיוכלו מכוניות הצבא לרדת ולעלות בנו המהנדסים כביש מאולתר מרשת ברזל זה לא עזר. לגמלים, שקיבלו את "חינוכם" האבולוציוני במשך מיליוני שנים במדבר, חצית החולות עם משא כבד על הגב לא הוותה בעיה כלל ועיקר. בתקופה שבה נבנה הכפר והוא נבנה בשלבים פה תוספת חדר ושם מרפסת. מראה אורחת גמלים מתנהלת ברחוב לא היה חזון נפרץ. אחרי המלחמה חל שינוי במקום גמלים אוטו ארבע על ארבע מעודפי הצבא הבריטי. ירובעם הבן של השכן חזר מן הצבא הבריטי וקנה אחד דניאל הבן של חופשי קנה את השני וחומה יצא מן המשחק. זו היתה מהפיכה קטנה אף כי החומר המובל המשיך להיות הזיף-זיף הישן והטוב. כל זה עד... עד שקם סבר אסואן. סכר שברית המועצות הקימה במצרים. הסכר יצר אגם גדול אשר צובר מים כאשר יש עודף ומאפשר להשקות בשנות מחסור. רק מה המים, כשהם עומדים שם, מאפשרים לכל מה שיש בהם לשקוע לתחתית האגם ואלה הם הזיף-זיף והחול של שפת הים. שנים אחדות אחרי הקמת הסכר שבשעתו נראה שכולו ברכה נעלם הזיף-זיף בחופינו תם ואיתו החול והגמלים והמכוניות מונעות ארבע גלגלים וחופשי וירובעם וחומה גם.

ואיך בונים היום בתים? במקום הזיף-זיף אגרגט מחצבה. (אגריגט - תערובת של אבנים קטנות בגדלים שונים). במקום הגמלים משאית עם מנוף במקום האת שקי ענק חגורים ברצועות והכול צ'יק צ'ק. החול והזיף-זיף כבר כמעט ואינם ואני תוהה מה ישאר מחוף הים וממה יעשה הבטון הבא.